

221

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 7. června 1968 byla v Londýně přijata Evropská úmluva o poskytování informací o cizím právu a dne 15. března 1978 ve Štrasburku Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o poskytování informací o cizím právu.

Úmluva a Protokol byly jménem České republiky podepsány ve Štrasburku dne 8. dubna 1998.

Listiny o přijetí Evropské úmluvy o poskytování informací o cizím právu a Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o poskytování informací o cizím právu Českou republikou byly uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy, depozitáře Úmluvy a Protokolu, dne 24. června 1998.

Listina o přijetí Dodatkového protokolu obsahuje prohlášení v souladu s ustanovením článku 5 odst. 1, že Česká republika bude vázána hlavou I Protokolu.

Současně s uložením listin o přijetí bylo depozitáři oznámeno s odvoláním na ustanovení článku 2 odst. 3 Evropské úmluvy o poskytování informací o cizím právu, že přijímajícím a odesílajícím orgánem pro zprostředkování žádostí o informace o cizím právu podle článku 2 odst. 1 a 2 Úmluvy je Ministerstvo spravedlnosti České republiky, mezinárodní odbor.

Evropská úmluva na základě svého článku 17 odst. 2 vstoupila v platnost dnem 17. prosince 1969 a pro Českou republiku v souladu s ustanovením odstavce 3 téhož článku vstoupila v platnost dnem 25. září 1998.

Dodatkový protokol na základě svého článku 7 odst. 1 vstoupil v platnost dnem 31. srpna 1979 a pro Českou republiku vstoupil v platnost v souladu s ustanovením odstavce 2 téhož článku dnem 25. září 1998.

Český překlad Úmluvy a Dodatkového protokolu se vyhláší současně.

EVROPSKÁ ÚMLUVA

o poskytování informací

o cizím právu

Preambule

Členské státy Rady Evropy, signatáři této Úmluvy,

s vědomím toho, že cílem Rady Evropy je uskutěčňovat těsnější jednotu mezi jejími členy, a

s přesvědčením, že vytvoření systému vzájemné mezinárodní pomoci za účelem usnadnění úkolů justičních orgánů při získávání informací o cizím právu přispěje k dosažení tohoto cíle,

se dohodly následovně:

Článek 1

Rozsah působnosti Úmluvy

1. Smluvní strany se zavazují poskytovat v souladu s ustanoveními této Úmluvy informace o svém občanském a obchodním právu, jakož i o řízení v oblasti občanského a obchodního práva a o organizaci svého soudnictví.

2. Dvě nebo více smluvních stran se mohou dohodnout rozšířit rozsah působnosti této Úmluvy na jiné oblasti než uvedené v předchozím odstavci. Text takové dohody je třeba zaslat generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

Článek 2

Vnitrostátní orgány vzájemného styku

1. Za účelem provádění této Úmluvy každá smluvní strana zřídí nebo určí jeden orgán (dále jen „přijímající orgán“), který bude pověřen:

a) přijímáním žádostí o informace podle článku 1 odst. 1 zaslaných jinou smluvní stranou,

b) vyřizováním těchto žádostí v souladu s článkem 6. Tímto orgánem může být buď útvar ministerstva, nebo jiný státní orgán.

2. Každá smluvní strana může zřídit nebo určit jeden nebo více orgánů pověřených přijímáním žádostí o poskytnutí informací od svých justičních orgánů a jejich předáváním příslušným přijímajícím orgánům v za-

hraničí (dále jen „odesílající orgán“). Může rovněž určit, že úkoly odesílajícího orgánu plní zároveň přijímající orgán.

3. Každá smluvní strana sdělí generálnímu tajemníkovi Rady Evropy název a adresu svého přijímajícího orgánu a popřípadě i orgánu odesílajícího.

Článek 3

Orgány oprávněné pro podávání žádostí o poskytnutí informací

1. Žádost o poskytnutí informací musí vzejít vždy od justičního orgánu, i když ji tento přímo nevypracoval. Může být učiněna pouze až po zahájení řízení. Žádost může být podána pouze v souvislosti s již zahájeným řízením.

2. Každá smluvní strana může, pokud nezřídila nebo nejmenovala odesílající orgán, uvést na základě prohlášení zaslání generálnímu tajemníkovi Rady Evropy ty orgány, které považuje za justiční orgány ve smyslu předcházejícího odstavce.

3. Dvě nebo více smluvních stran se mohou rozhodnout rozšířit působnost této Úmluvy i na žádosti od jiných než justičních orgánů. Text takovéto dohody musí být zaslán generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

Článek 4

Obsah žádosti o poskytnutí informací

1. Žádost o poskytnutí informací musí obsahovat název justičního orgánu, který žádost podává, stejně jako povahu věci. Dále musí obsahovat co možná nejpresněji formulované otázky, ve kterých se požaduje informace týkající se práva žádaného státu, a v případě, že by v žádané zemi existovalo více právních systémů, je třeba uvést daný systém, kterého se informace týká.

2. Žádost musí obsahovat výklad skutečností nezbytných jak pro dobré pochopení žádosti, tak i pro správnou a přesnou formulaci odpovědi; je možno přiložit kopie listin, pokud to bude nutné pro upřesnění žádosti.

3. Žádost může obsahovat otázky týkající se i jiných oblastí, než které jsou uvedeny v článku 1 odst. 1, pokud souvisí se základními otázkami žádosti.

4. V případě, že žádost neformuluje justiční orgán, je třeba připojit rozhodnutí tohoto orgánu, kterým se formulace žádosti povoluje.

Článek 5

Předávání žádostí o informace

Žádost o poskytnutí informací zasílá přijímajícímu orgánu žádaného státu odesílající orgán nebo,

pokud takový orgán neexistuje, ten justiční orgán, který žádost podává.

Článek 6

Orgány příslušné zaslat odpověď

1. Přijímající orgán, kterému byla doručena žádost o informace, může buď sám odpověď formulovat, nebo žádost předat jinému státnímu nebo oficiálnímu orgánu k vypracování odpovědi.

2. Přijímající orgán může ve vhodných případech a z důvodů organizačně právních žádost za účelem vypracování odpovědi předat soukromým institucím nebo kvalifikovanému právníkovi.

3. V případě, že uplatnění předchozího odstavce s sebou nese určité výlohy, přijímající orgán ještě před předáním žádosti uvede orgánu, který žádost podal, název soukromé instituce nebo jméno právníka, kterému bude daná žádost postoupena; v tomto případě jej v rámci daných možností informuje o výši předpokládaných výloh a požádá o souhlas žádajícího orgánu.

Článek 7

Obsah odpovědi

Účelem odpovědi je objektivně a nestranně informovat o právu žádaného státu orgán, který žádost podal. Podle povahy věci má odpověď obsahovat text příslušných zákonů a jiných právních předpisů a soudních rozhodnutí. Pokud je to pro dobrou informovanost žadatele nutné, bude též provázena doplňujícími dokumenty jako výňatky z vědeckých děl a přípravných prací. Může být popřípadě provázena i vysvětlujícím komentářem.

Článek 8

Účinky odpovědi

Informace obsažené v odpovědi nejsou pro žádající justiční orgán závazné.

Článek 9

Doručování odpovědi

Odpověď zasílá přijímající orgán odesílajícímu orgánu, pokud žádost zaslal tento orgán, nebo popřípadě justičnímu orgánu, pokud se tento orgán obrátil na přijímající orgán přímo.

Článek 10

Povinnost zaslat odpověď

1. Přijímající orgán, kterému byla žádost o poskytnutí informací zaslána, učiní, s výjimkou ustanovení článku 11, opatření k vyřízení žádosti podle článku 6.

2. Pokud žádost sám přijímající orgán nevyřizuje,

musí zajistit zaslání odpovědi v souladu s ustanovením článku 12.

Článek 11

Výjimky z povinnosti poskytnout odpověď

Dožádaný stát může vyřízení žádosti o poskytnutí informací odmítnout, pokud by jeho zájmy byly dotčeny právní věcí, v souvislosti s kterou byla žádost podána, nebo pokud se domnívá, že odpověď by mohla ohrozit jeho suverenitu nebo bezpečnost.

Článek 12

Lhůta pro odpověď

Odpověď na žádost o poskytnutí informací musí být vyřízena co možná nejrychleji. Avšak pokud její vyřízení vyžaduje delší lhůtu, přijímající orgán o tom uvědomí příslušný zahraniční orgán, který se na něj obrátí, a v rámci možností uvede přibližné datum, ke kterému bude odpověď vyřízena.

Článek 13

Doplňující informace

1. Přijímající orgán stejně jako orgán nebo osoba, které přijímající orgán v souladu s článkem 6 pověřil vypracováním odpovědi, mohou požádat orgán, který žádost podal, o poskytnutí doplňujících informací, které považují za nezbytné pro vypracování odpovědi.

2. Žádost o doplňující informace zašle přijímající orgán stejným způsobem, jakým upravuje článek 9 doručování odpovědi.

Článek 14

Jazyky

1. Žádost o poskytnutí informací a její přílohy musí být sepsána v úředním jazyce či jednom z úředních jazyků dožádaného státu nebo musí být opatřena překladem do tohoto jazyka. Odpověď bude sepsána v jazyce dožádaného státu.

2. Dvě nebo více smluvních stran se však mohou dohodnout, že ustanovení předchozího odstavce mezi nimi platit nebude.

Článek 15

Náklady

1. Vypracování odpovědi nezakládá nárok na úhradu poplatků nebo výloh jakékoliv povahy, s výjimkou výloh uvedených v odstavci 3 článku 6, které ponese stát podávající žádost.

2. Dvě nebo více smluvních stran se však mohou dohodnout, že ustanovení předchozího odstavce mezi nimi platit nebude.

Článek 16

Federální státy

Ve federálních státech mohou být úkoly vykonávané přijímajícím orgánem, s výjimkou úkolů uvedených pod písmenem a) odstavce 1 článku 2, z ústavních důvodů svěřeny jiným státním orgánům.

Článek 17

Nabytí účinnosti Úmluvy

1. Tato Úmluva je otevřena k podpisu členskými státy Rady Evropy. Musí být ratifikována nebo přijata. Ratifikační listiny nebo listiny o přijetí budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

2. Úmluva nabude účinnosti tři měsíce po dni uložení třetí ratifikační listiny nebo listiny o přijetí.

3. Pro signatářský stát, který Úmluvu ratifikuje nebo přijme později, nabude Úmluva účinnosti tři měsíce po dni deponování jeho ratifikační listiny nebo listiny o přijetí.

Článek 18

Přistoupení nečlenských států Rady Evropy

1. Po nabytí účinnosti Úmluvy bude moci Výbor ministrů Rady Evropy vyzvat kterýkoliv nečlenský stát, aby k této Úmluvě přistoupil.

2. Přistoupení se uskuteční uložením listiny o přistoupení u generálního tajemníka Rady Evropy s tím, že tato listina o přistoupení nabude účinnosti tři měsíce po dni uložení.

Článek 19

Územní působnost Úmluvy

1. Každá ze smluvních stran může v okamžiku podpisu nebo uložení listiny o ratifikaci, přijetí nebo přistoupení označit území, na které se bude tato Úmluva vztahovat.

2. Každá ze smluvních stran může v okamžiku uložení své listiny o ratifikaci, přijetí nebo přistoupení nebo kdykoli poté rozšířit územní působnost této Úmluvy na základě prohlášení adresovaného generálnímu tajemníkovi Rady Evropy na území uvedené v tomto prohlášení a na území, za jehož mezinárodní vztahy je odpovědný nebo které je oprávněn zastupovat.

3. Každé prohlášení učiněné podle předchozího odstavce může být odvoláno vzhledem ke kterémukoliv území označenému v tomto prohlášení za podmíněk stanovených v článku 20 této Úmluvy.

Článek 20

Doba platnosti Úmluvy a její vypovězení

1. Doba platnosti této Úmluvy je neomezená.

2. Každá smluvní strana může tuto Úmluvu vypovědět oznámením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

3. Tato výpověď se stane účinnou šest měsíců po dni převzetí tohoto oznámení generálním tajemníkem.

Článek 21

Funkce generálního tajemníka Rady Evropy

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státům Rady Evropy a všem státům, které přistoupily k této Úmluvě:

- a) veškeré podpisy,
- b) každé uložení listin o ratifikaci, přijetí nebo přistoupení,
- c) každé datum nabytí účinnosti této Úmluvy v souladu s článkem 17,

d) veškerá oznámení došla na základě uplatnění ustanovení odstavce 2 článku 1, odstavce 3 článku 2, odstavce 2 článku 3 a odstavců 2 a 3 článku 19,

e) veškerá oznámení došla na základě uplatnění článku 20 a den, ke kterému se výpověď stane účinnou.

Na důkaz čehož níže podepsaní, k tomu náležitě zmocněni, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Londýně dne 7. června 1968, v jazyce francouzském a anglickém, přičemž obě znění jsou stejně závazná, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivech Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy zašle ověřené kopie každému signatářskému a přistouplivšímu státu.

DODATKOVÝ PROTOKOL

k Evropské úmluvě o poskytování informací o cizím právu

Členské státy Rady Evropy, signatáři tohoto Protokolu,

majíce na zřeteli ustanovení Evropské úmluvy o poskytování informací o cizím právu, otevřené k podpisu v Londýně dne 7. června 1968 (dále jen „Úmluva“);

s vědomím, že je žádoucí rozšířit systém vzájemné mezinárodní spolupráce založený touto Úmluvou na oblast trestního práva a v multilaterálním rámci pro všechny smluvní strany Úmluvy;

s vědomím, že ve snaze odstranit ekonomické překážky při soudním řízení a umožnit osobám nacházejícím se v tíživé ekonomické situaci snadněji vykonávat svá práva v členských státech je též žádoucí rozšířit systém založený Úmluvou na oblast právní pomoci a poradenství v občanskoprávních a obchodních věcech;

konstatující, že článek 1 odst. 2 Úmluvy stanoví, že se dvě nebo více smluvních stran po vzájemné dohodě mohou rozhodnout rozšířit rámec Úmluvy na jiné oblasti, než které uvádí Úmluva;

konstatující, že článek 3 odst. 3 Úmluvy stanoví, že se dvě nebo více smluvních stran po vzájemné dohodě mohou rozhodnout rozšířit Úmluvu na žádosti od jiných orgánů než justičních,

se dohodly následovně:

HLAVA I

Článek 1

Smluvní strany se zavazují si vzájemně poskytovat

v souladu s ustanoveními Úmluvy informace o svém hmotném a procesním právu a organizaci justice v trestní oblasti, včetně orgánů státního zastupitelství, a rovněž tak o právu upravujícím výkon trestu. Toto se vztahuje na všechna soudní řízení, pokud jde o trestné činy, jejichž stíhání v době podání žádosti o poskytnutí informace spadá do pravomoci justičních orgánů dožadující strany.

Článek 2

Žádost o poskytnutí informací z oblasti, na kterou odkazuje článek 1, může:

- a) pocházet nejen od soudu, ale i od jiného justičního orgánu, který má pravomoc stíhat trestné činy nebo vykonávat tresty uložené pravomocnými a vykonatelnými rozsudky; a
- b) být učiněna nejen v případě, kdy soudní řízení již bylo zahájeno, ale také v případě, kdy se zahájení soudního řízení předpokládá.

HLAVA II

Článek 3

V rámci závazku obsaženého v článku 1 odst. 1 Úmluvy smluvní strany souhlasí, že žádosti o poskytnutí informací mohou:

- a) pocházet nejen od justičního orgánu, ale také od jiného orgánu nebo osoby působící v oficiálních systémech právní pomoci nebo právního poradenství jménem osob, které jsou v ekonomicky slabé situaci; a

- b) být podány, nejen když soudní řízení již bylo zahájeno, ale také v případech, kdy se zahájení soudního řízení předpokládá.

Článek 4

1. Každá smluvní strana, která nezřídila nebo neurčila jeden nebo více orgánů s působností odesílajícího orgánu, jak stanoví článek 2 odst. 2 Úmluvy, zřídí nebo určí orgán nebo orgány pro účely odesílání žádostí o poskytnutí informace v souladu s článkem 3 tohoto Protokolu kompetentnímu zahraničnímu přijímajícímu orgánu.

2. Každá smluvní strana sdělí generálnímu tajemníkovi Rady Evropy název a adresu odesílajícího orgánu nebo orgánů, které byly zřízeny nebo určeny v souladu s předchozím odstavcem.

HLAVA III

Článek 5

1. Každý stát při podpisu nebo při uložení ratifikační listiny nebo listiny o přijetí, schválení nebo přistoupení může prohlásit, že bude vázán buď hlavou I, nebo hlavou II tohoto Protokolu.

2. Každý stát, který učinil toto prohlášení, může kdykoliv poté oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy prohlásit, že bude vázán ustanoveními jak hlavy I, tak hlavy II. Takové oznámení nabude účinnosti dnem převzetí.

3. Každá smluvní strana, která je vázána ustanoveními obou hlav I a II, může kdykoliv oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy prohlásit, že bude vázána buď hlavou I, nebo hlavou II. Takové oznámení nabude účinnosti šest měsíců po dni převzetí.

4. Ustanovení hlavy I nebo II možno použít smluvními stranami, které jsou vázány tou kterou hlavou.

Článek 6

1. Tento Protokol bude otevřen k podpisu členským zemím Rady Evropy, signatářům Úmluvy, které se mohou stát zúčastněnými stranami buď:

- podpisem bez výhrad ratifikace, přijetí nebo schválení; nebo
- podpisem s výhradou ratifikace, přijetí nebo schválení, po níž následuje ratifikace, přijetí nebo schválení.

2. Ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

3. Členský stát Rady Evropy nemůže podepsat tento Protokol bez výhrady ratifikace, přijetí nebo schválení ani jej ratifikovat, přijmout nebo schválit,

pokud současně nebo dříve neratifikoval nebo nepřijal Úmluvu.

Článek 7

1. Tento Protokol nabude účinnosti tři měsíce po dni, kdy se tři členské státy Rady Evropy stanou zúčastněnými stranami Protokolu v souladu s ustanoveními článku 6.

2. Ve vztahu ke každému členskému státu, který následně podepíše Protokol bez výhrady ratifikace, přijetí nebo schválení nebo který jej bude ratifikovat, přijme nebo schválí, nabude Protokol účinnosti tři měsíce po dni tohoto podpisu nebo po dni uložení ratifikační listiny nebo listiny o přijetí nebo schválení.

Článek 8

1. Poté, co tento Protokol nabude účinnosti, každý stát, který se připojil nebo byl vyzván, aby se připojil k Úmluvě, může být Výborem ministrů Rady Evropy vyzván, aby přistoupil k tomuto Protokolu.

2. Takové přistoupení se uskuteční uložení listin o přistoupení u generálního tajemníka Rady Evropy, které vstoupí v platnost tři měsíce po dni uložení.

Článek 9

1. Každý stát může v době podpisu nebo při předávání ratifikačních listin nebo listin o přijetí, schválení nebo přistoupení specifikovat oblast nebo oblasti, ve kterých bude tento Protokol aplikován.

2. Každý stát může při ukládání svých ratifikačních listin, listin o přijetí, schválení nebo přistoupení nebo kdykoliv poté prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy rozšířit tento Protokol na další území specifikovaná v prohlášení a za jehož mezinárodní vztahy zodpovídá nebo za něž je oprávněn provádět úkony.

3. Kterékoli prohlášení učiněné na základě předchozího odstavce může být s ohledem na kterékoli území uvedené v takovém prohlášení odvoláno oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Takové odvolání nabude účinnosti šest měsíců po dni, kdy generální tajemník Rady Evropy obdrží toto oznámení.

Článek 10

1. Kterákoli smluvní strana může vypovědět tento Protokol oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

2. Toto vypovězení nabude účinnosti šest měsíců po dni, kdy generální tajemník Rady Evropy obdrží toto oznámení.

3. Vypovězení Úmluvy bude mít za následek současně vypovězení tohoto Protokolu.

Článek 11

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státům Rady a každému státu, který přistoupil k Úmluvě:

- a) každý podpis bez výhrady týkající se ratifikace, přijetí nebo schválení;
- b) každý podpis s výhradou týkající se ratifikace, přijetí nebo schválení;
- c) každé uložení ratifikačních listin, listin o přijetí, schválení nebo přistoupení;
- d) každé datum nabytí účinnosti tohoto Protokolu v souladu s článkem 7;
- e) každé obdržené oznámení v souladu s ustanoveními článku 4;

- f) každé obdržené prohlášení nebo oznámení v souladu s ustanoveními článku 5;
- g) každé obdržené prohlášení v souladu s ustanoveními článku 9 a o každém odstoupení od tohoto prohlášení,
- h) každé obdržené oznámení v souladu s ustanoveními článku 10 a den, od kterého vypovězení nabývá účinnosti.

Dáno ve Štrasburku, dne 15. března 1978, v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění jsou stejně závazná, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivech Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy zašle ověřené kopie každému signatářskému a přistoupivšímu státu.